

GDN: deu anys d'història damunt dels escenaris

El GDN, Grup de Dansa Neoclàssica del Centre de Lectura, es defineix com una formació independent de dansa integrada dins el Centre de Lectura de Reus i formada per set ballarines no professionals. Subvencionat per l'Ajuntament des de la seva creació l'any 1986, ha estrenat 8 espectacles, amb els quals ha actuat repetides vegades a la seva ciutat i a la resta de comarques de la demarcació. Els seus muntatges sorgeixen del treball col·lectiu de tota la companyia i constitueixen atractives experiències coreogràfiques on es combinen la dansa neoclàssica, la música i l'escenografia. Durant els deu anys d'història, el GDN ha seguit una evolució creixent en les seves creacions. L'expressió de sentiments i la realització d'imatges en moviment han estat la nota dominant de les seves coreografies, fent una barreja al cinquanta per cent entre arts escèniques i expressió corporal. El GDN, preocupat per explorar nous conceptes coreogràfics dins el camp del neoclassicisme, va estrenar el 30 d'abril de 1987 la seva primera producció, *Tubs*. La idea del ballet neix musicalment a partir de l'obra *Rendez-vous* de Jean Michel Jarre, a partir de la qual el grup es va imaginar la formació de l'univers, des del caos inicial fins al primer senyal de vida, la primera cèl·lula. A partir de l'aparició de l'home, entraven en escena els 'tubs', lligams físics, socials i emocionals, que obligaven a cercar l'alliberament total i definitiu. *Tubs* mostrava l'avantguarda i el classicisme abocats obertament al servei de la plàstica escènica, devoradora incansable de noves sensacions, un nou batec per a la dansa, que es va traslladar un any més tard a la creació del segon espectacle *Biotopismes*. El GDN, continuant amb les seves tasques d'investigació en el món del moviment, agafarà com a tema central el món dels insectes, els seus models de comportament, les metamorfosis, els llenguatges, mostrant l'any 1988 un major grau de maduresa.

El Grup de Dansa Neoclàssica del Centre de Lectura sempre ha estat un punt d'atracció per a una gran quantitat d'artistes, vinculats directament o indirectament amb el món de

la dansa. En aquest sentit, en el segon muntatge del GDN hi van col·laborar, en el camp de l'escenografia i vestuari, diversos artistes, com Artur Aldomà o Anna Martínez, guanyadora del premi-beca del VIII Saló d'Arts Plàstiques Baix Camp, i el músic Àngel Hernández, membre actiu del grup Heliòpolis. La carrera ascendent, creativament parlant, arriba gairebé al seu clímax amb la tercera creació del GDN: *I tu, somnies?*. En aquest espectacle el GDN proposa una versió coreogràfica basada en la interpretació i recreació dels somnis, un món sorprenent i ple de possibilitats escèniques en el qual realitat i fantasia es confonen i on caben totes les expressions humanes i totes les realitzacions artístiques. Fugint en tot moment de la interpretació freudiana, el GDN aconsegueix recrear una atmosfera plena de sorpreses on gana, amor, sexe, vergonya i angonya són imatges plàstiques que arriben a l'espectador mitjançant un llenguatge coreogràfic excepcional que marcarà un llistó força elevat en el món de la creació del GDN.

El quart espectacle del grup arriba l'any 1990 amb una profunda renovació interior del GDN i a partir de la incorporació d'alumnes avantatjades de l'Escola de Dansa del Centre de Lectura dins el món semi-professional de la dansa. *Sans issue* és una proposta coreogràfica on l'escenografia és tan o més important que la coreografia, una escenografia obra d'Agustina Sobrino. Un any més tard, el GDN s'obrirà de ple a la creació d'una coreògrafa forània del grup i de la qual ha adquirit bona part dels seus coneixements mes contemporanis, Mercè Boronat. *Sol-edat* és un muntatge de trenta minuts basat en un conjunt d'idees sobre la personalitat de cinc dones diferents i que són motiu per transmetre una emoció al públic.

Un breu parèntesi coreogràfic, el marcaran dos espectacles que seguiran la història del GDN: *Trisonata en Sol major* (1991) i l'espectacle de carrer *There is enough milk in the fridge* (1993), aquest últim, un intent de reflectir la problemàtica dels residus utilitzant aigua, foc i caps de cartró, entre d'altres objectes, per transmetre la idea de

perillositat del malbaratament de les matèries primeres o de l'utòpic reciclatge. Però, després d'aquest parèntesi, l'any 1995 el GDN recupera la seva línia creativa i aconsegueix un nou espectacle que retroba les línies coreogràfiques marcades des d'un principi. *Sis sopranos busquen un tenor* torna a apropar als reusencs un llenguatge treballat, barreja de teatre i dansa, que torna a projectar el grup fora de la nostra demarcació. Actualment, el GDN treballa en un nou projecte molt engrescador, l'estrena de l'obra musical per a ballet *El despertar de les aigües*, una gran possibilitat per treballar juntament amb l'autora de l'obra i que marca una excel·lent commemoració de deu anys plens de creació i sobretot de projecció artística de la ciutat a través del llenguatge dels sentiments: la dansa. ■

Nota: Els actes de celebració del 10è aniversari del GDN es celebraran a la tardor.